

bevillingslovsforslag, saaledes, at det faar Lighed med et Finanslovsforslag, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at de allerfleste af saadanne Punkter, som kan kaldes Nybevillinger, er af minimal Natur i finansiel Henseende. Derimod er der naturligvis meget store Bevillinger, som flyder af bestaaende Love. Men hvad skal egentlig en Regering eller Finansminister gøre overfor, at der kræves 1 Million til et Sindssygehospital, som allerede er vedtaget, eller at der kræves 2 Millioner Kroner til en Veterangave, som alle har været enige om skulde vedtages i det Finansaar, som der her er Tale om? Jeg maa derfor noget afvise en Bebrejdelse, eller en halvgaaen Bebrejdelse, for Mangel paa Spar-sommelighed, som rettedes til Regeringen af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen). Han advarede os mod at spænde Udgifterne for højt, og det er naturligvis meget rigtigt, det skal man ikke gøre. Men det er paa den anden Side ogsaa indlysende, at naar Indtægten bestandig gaar opad — og det har den jo gjort dels ved Konjunkturerne og ved Befolkningens Tilvækst og dels ogsaa ved nye indtægt-givende Love —, saa er der en rimelig Be-vægelse fra Rigsdagens Side henimod ogsaa at lade Udgiften gaa til Vejrs. Jeg erin-drer en Tid, hvor Indtægten ikke var mere end halvt saa stor, som den er nu, og hvor man dog kom ud af det, idet ganske sik-kert Udgiften heller ikke var mere end halvt saa stor. Men nu er Indtægten i den sidste Tid gaaet saa overordentlig højt op — og den synes stadig at gaa op —, og det er da ikke saa mærkeligt, at naar der alle Steder fra trænger Krav og Fordrin-ger frem, stiger ogsaa Udgiften med det samme. Og jeg maa vedblivende hævde, ligesom jeg gjorde overfor den Finanslov, som er vedtaget for 1914—15, at det ikke er nemt at lægge Fingeren paa et Sted og sige: Her er ødslet, her er der for-anstaltet Udgifter, som ikke er forsvarlige; paa samme Maade maa jeg ogsaa sige overfor Tillægsbevillingslovsforslaget, at dets Udgifter synes mig forsvarlige, ja for den allerstørste Dels Vedkommende uund-gaaelige. Dette vil jeg gerne have sagt til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds og desuden dette, at hvis Tillægsbevillings-loven har udviklet sig paa den Maade, den har, at der efterhaanden er kommet saa mange og forskelligartede Bevillinger paa den, at den noget nærmer sig Finanslovens Karakter, hvad der i og for sig ikke er saa underligt, eftersom den er et Tillæg

til Finansloven, saa er det jo mange Aars Praksis, der her har gjort sig gældende, ikke noget, som er skabt i de sidste Aar. Jeg husker ogsaa ret langt tilbage, og Tillægsbevillingsloven har altid været nogen-lunde af samme Karakter, som den er nu.

Jeg har dernæst nogle Bemærkninger at gøre til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), jeg beklager, at det ærede Medlem er indisponeret i Dag, og at jeg dog maa inkommodere ham yderligere med nogle Bemærkninger. Han mener øjensynligt, at jeg ser for lyst paa Forholdene, og han kan med Rette sige, at en Finansminister altid bør være Sortseer, i alt Fald naar han lægger Budgettet. Men det synes mig, at Forholdet er et noget andet, naar man staar overfor det tilbagelagte Regnskabsaar, naar man staar overfor Finansloven og Tillægsbevil-lingsloven, saaledes som de kommer til at foreligge. Da er det, synes det mig, rimeligt ogsaa fra Finansministerens Side, at han søger saa vidt muligt at gøre Beregningen nøjagtigt op og sige, hvorledes Forholdet er.

Jeg ved ikke, om jeg misforstod det ærede Medlem, eller han har misforstaaet mig med Hensyn til Indtægtssiden paa et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til For-mue- og Indkomstskatten. Jeg har ikke sagt, at den vil for det forløbne Finansaar give 1 Mill. Kr. mere end de 18,300,000 Kr., som den allerede havde givet ved Februar Maanedes Udgang. Jeg har sagt, at den for det Finansaar, som vi nu be-finder os i, 1914—15, i Stedet for at give 20 Mill. Kr. sikkert vil give 21 Mill. Kr. Det er efter en rimelig Beregning. Men hvad i øvrigt Indkomsterne angaar, saa sagde det ærede Medlem til mig, at jeg har egentlig regnet Forbrugsafgifternes Stig-ning med, saaledes som de forelaa ved Marts Maanedes Slutning. Dertil vil jeg sige, at det har jeg neppe gjort, jeg har neppe regnet alle Indtægtskilder med, idet der dog for Statsvirksomhedernes Vedkommende efter al Rimelighed vil komme en større Indtægt end budgetteret. Jeg kan i saa Henseende nævne Stats-banernes Indtægt. Det viser sig, at Stats-banerne ifølge det foreløbige Uddrag af Statsbanernes Bøger ved Slutningen af Marts Maaned i Aar giver de samme 12 Mill. Kr. i Overskud — det vil sige det Beløb, som udkommer, naar man sammen-ligner Indtægt og Udgift —, som der ogsaa indvandt i det forløbne Finansaar,